

РЕШЕНИЕ

№ 2676

гр. София, 20.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 08.04.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Росица Цветкова

ЧЛЕНОВЕ: Снежанка Къосева

Ева Пелова

при участието на секретаря Спасина Иванова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **2608** по описа за **2022** година докладвано от съдия Ева Пелова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – чл.228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), вр. чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на [фирма] - [населено място] / предишно наименование [фирма] /, чрез изпълнителния директор, срещу решение № 539/15.02.2022 г., постановено по НАХД № 17032/2021г., / 20211110217032 /, по описа на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 99-ти състав, с което е потвърдено наказателно постановление (НП) № Р-10-845/17.11.2021 г., издадено от заместник-председателя на Комисията по финансов надзор (КФН), ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“, с което на жалбоподателя, на основание чл. 221, ал. 8, т.2, пр. 1 от Закона за публичното предлагане на ценни книжа /ЗППЦК/, е наложено административно наказание „имуществвена санкция“, в размер на 2000 лева, за нарушение по чл.100б, ал.8, изр.1-во, пред.2-ро, хип.2-ра, вр.чл.100т, ал.1, изр.1-во, пр.1-во, вр. ал.4 от ЗППЦК.

В жалбата са изложени аргументи за неправилност на въззивното решение, като постановено в нарушение на закона и процесуалните правила, в противоречие с доказателствата и обстоятелствата по делото. Сочи се, че задълженията по чл. 100б, ал. 8 ЗППЦК са дадени кумулативно, а не алтернативно, както е приел въззивния съд, поради което и за едно и също нарушение са наложени две

административни наказания. Релевират се доводи за наличие на предпоставките за приложение разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН. Прави се искане за отмяна на постановеното от СРС решение, съответно отмяна на издаденото наказателно постановление.

Ответникът по касация - КФН, редовно призовани, изпращат процесуален представител, който моли съда да потвърди изцяло обжалваното решение, като правилно и законосъобразно и съгласно доводите, наведени в депозирано писмено становище. Моли за присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Представителя на Софийска градска прокуратура намира, че жалбата е неоснователна, моли атакуваното решение на СРС да бъде оставено в сила.

Касационната жалба е подадена в срока по чл.211 от АПК, поради което се явява ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, а по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Административен съд София – град, X.-ти касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните, обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира от фактическа и правна страна следното:

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

Въззивния съд правилно е установил следната фактическа обстановка:

[фирма] / предишно наименование [фирма] / е емитент на ценни книжа, вписан под № РГ-05-1521 в регистъра на публичните дружества и други емитенти на ценни книжа по чл. 30, ал. 1, т. 3 от Закона за Комисията за финансов надзор. С решение № 1239-Е/25.09.2017г. на КФН бил потвърден проспект за допускане до търговия на регулиран пазар на емисия корпоративни облигации в размер на 7 500 000 лв., разпределени в 7500 броя обикновени, поименни, безналични, необезпечени, лихвоносни, неконвертируеми, свободно прехвърляеми облигации, с номинална стойност 1000 лв. всяка, издадени от [фирма]. Със същото решение емисията облигации била вписана в регистъра по чл. 30, ал. 1, т. 3 от Закона за комисията за финансов надзор, като акционерното дружество е вписано в регистъра като емитент. След направената проверка по партидата на дружеството-жалбоподател било установено, че в КФН няма данни същото да е сключвало договор с довереник на облигационерите по издадената емисия необезпечени акции. От проспекта за публично предлагане на ценни книжа на [фирма] е видно, че емитентът е поел задължение да спазва определени финансови съотношения на консолидирана база, поради което е следвало да представи на КФН отчета по чл. 100б, ал. 8, изречение първо, предложение първо, хипотеза втора от Закона за публичното предлагане на ценни книжа за спазване условията по облигационния заем, за първо тримесечие на 2021 г., в законоустановения срок от 60 дни от края на тримесечието, а именно до 31.05.2021 г. След извършена проверка на партидата на дружеството било установено, че отчетът по чл. 100б, ал. 8, изречение първо, хипотеза втора от ЗППЦК за първото тримесечие на 2021 г. е представен на 23.06.2021 г., т. е. след законоустановения срок. За така установеното нарушение, на 28.06.2021 г. св. 3. съставила акт за установяване на административно нарушение по чл. 100б, ал. 8, изречение първо, предложение второ, хипотеза втора от ЗППЦК. Въз основа на така съставения акт, на 17.11.2021 г. е издадено оспореното наказателно постановление.

При така установената фактическа обстановка, СРС е постановил обжалваното решение, с което е потвърдил наказателно постановление.

Касационния съд намира, че от събраните по делото доказателства се установява по

несъмнен начин, че дружеството е извършило нарушение на чл. 100б, ал. 8, изречение първо, предложение второ, хипотеза втора от ЗППЦК. По силата на тази разпоредба касаторът е бил длъжен да представи в КФН в 60-дневен срок от края на първото тримесечие /т. е. до 31.05.2021 г. / отчет за спазване на задълженията на емитента към облигационерите, съгласно условията на емисията, включително за спазването на определените финансови показатели. Този срок не е спазен, поради което е осъществен състава на посоченото в наказателното постановление административно нарушение. Неоснователно е оплакването за нарушение на материалния закон. Този си довод касаторът обосновава с тезата, че чл. 100б, ал. 8 ЗППЦК визира не два отделни състава на административно нарушение, а само един. Законът вмения на емитента две отделни задължения. На първо място емитентът е длъжен да представи на регулирания пазар, където се търгуват облигациите тримесечен отчет за спазване на условията по облигационния заем в определен срок, който е различен в зависимост от това дали емитентът е поел ангажимент да спазва финансови показатели на индивидуална или на консолидирана база. На второ място емитентът е длъжен да представи такъв отчет и в КФН. Представянето на отчета е към два различни адресата, като представянето на всеки от тях има различна цел – отчетът се представя в Комисията за финансов надзор за надзорни цели, а на регулирания пазар - с оглед на гарантиране на правото на информация на инвеститорите във финансови инструменти.

Като дружество емитент на финансови инструменти [фирма] е адресат на разпоредбите на Закона за публичното предлагане на ценни книжа, Предвиденият срок за представяне на отчета пред КФН е достатъчно продължителен, за да може дружеството да организира и изпълни задължението си. Неизпълнението на това задължение пречатства надзорния орган при изпълнение на правомощията му по осигуряване и поддържане на стабилността на капиталовия пазар и защита на инвеститорите в ценни книжа. От събраните по делото доказателства се установява изпълнението на това задължение, но след законоустановения за това срок.

Настоящата съдебна инстанция определя като неоснователни оплакванията, съдържащи се в касационната жалба относно приложимостта на чл. 28 от ЗАНН. Нарушението е формално, на просто извършване, осъществено чрез бездействие, което е довършено с изтичане на нормативно определения срок. За реализирането му не е необходимо да има настъпил вредоносен резултат. Доколкото отговорността на дружеството е ангажирана по реда на чл. 83 от ЗАНН и тя е безвиновна, то не е необходимо да бъде изследван въпроса кое конкретното лице е отговорно за неизпълнението на задължението. Съдът намира, че в случая не се касае за маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН, поради изключителната важност на обществените отношения, регулирани от Закона за публичното предлагане на ценни книжа, свързани със сигурността на търговията с ценни книжа и защита на инвеститорите в публични дружества, предлагащи ценни книжа. При преценката за приложимостта на чл. 28 от ЗАНН следва да се съобразят и целите на Закона за публичното предлагане на ценни книжа, така както са определени с чл. 1, ал. 2 от закона - осигуряване защита на инвеститорите в ценни книжа, включително чрез създаване на условия за повишаване на тяхната информираност за капиталовия пазар, създаване на условия за развитието на справедлив, открит и ефективен капиталов пазар, поддържане на стабилността и на общественото доверие в капиталовия пазар. Така описаното нарушение е застрашило обществените отношения, защитавани с

разпоредбите на чл. 100б, ал. 8 от Закона за публичното предлагане на ценни книжа. Поради това съдът приема, че извършеното съставлява нарушение, разкриващо типичната обществена опасност за нарушенията от този вид. Наложена имуществена санкция е в минималния предвиден в закона размер, а именно 2000 лева. Въз основа на изложеното настоящия съдебен състав приема, че първостепенният съд е постановил валидно, допустимо и правилно решение, в съответствие с материалния закон и без да е допуснато съществено нарушение на процесуалните норми, което да съставлява отменително основание.

Изводите на предходната инстанция се споделят изцяло от настоящия съдебен състав на Административен съд София – град. При субсидиарното действие на НПК, СРС е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело. Поради това и като взе предвид, че при цялостната служебна проверка на постановеното от СРС решение, съдът не констатира необоснованост, непълнота на доказателствата или съществени нарушения на процесуалните правила, налагащи отмяна на решението, настоящата съдебна инстанция намери, че същото следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на делото и на основание чл.63, ал.5 от ЗАНН, вр.чл.37 от Закона за правната помощ, вр.чл.27е от Наредба за заплащането на правната помощ, сторените от КФН разноси за юрисконсулско възнаграждение, в размер на 80 лева, следва да бъдат възложени в тежест на жалбоподателя. Определянето на разноските в минималния на предвидения в закона размер, съответства на характера на делото, което не се отличава с фактическа и правна сложност и обема на осъществената по него юрисконсултска защита.

Водим от горното и на основание чл.221, ал.2 от АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С. ГРАД, XXIV-ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 539/15.02.2022 г., постановено по НАХД № 17032/2021г., / 20211110217032 / по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 99-ти състав.

ОСЪЖДА [фирма] – [населено място], ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], да заплати на Комисията за финансов надзор направените по делото разноси, в размер на 80 лева, представляващи юрисконсулско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протестиране.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

